

Revolting Times

~~Extra
City~~

Beste bezoeker,

Van harte welkom in Kunsthal Extra City. Wij hechten veel belang aan heldere communicatie over de tentoonstellingen. Aarzel niet de onthaalmedewerker aan te spreken als je vragen of suggesties hebt. Je kan ons ook bereiken via mail (info@extracity.org) of telefoon (+32 3 677 16 55).

Geniet van je bezoek,

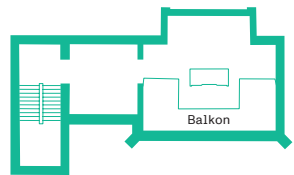
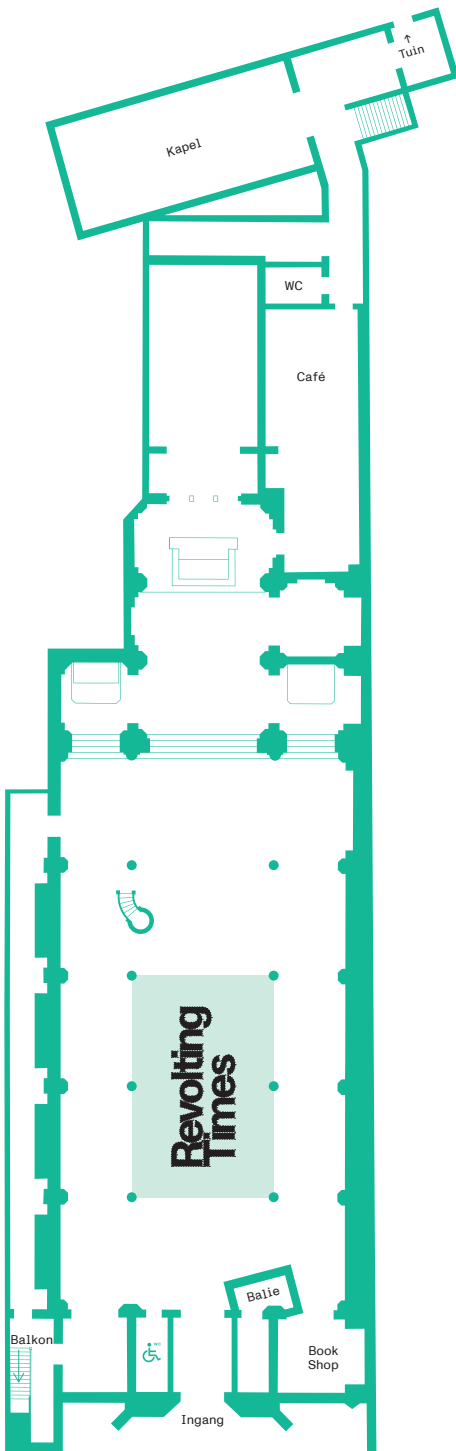
het team van Kunsthal Extra City

Dear visitor,

Welcome to Kunsthal Extra City. We are highly committed to ensuring our communication with respect to exhibitions is clear. Please don't hesitate to approach our receptionist should you have any questions regarding the exhibition. Alternatively, you can contact us by email (info@extracity.org) or phone (+32 3 677 16 55).

Enjoy your visit,

the team of Kunsthal Extra City

NL Met *Revolting Times* brengt Kunsthall Extra City vier internationale kunstenaars naar Antwerpen. Ze tonen elk één videowerk, gedurende één maand. De omgang met het huidige tijdsgewricht staat centraal en wordt zowel vanuit het verleden, het heden als de toekomst bekeken. Veeleer dan observaties zijn het stuk voor stuk werken waarin artistieke en collectieve gebaren de vinger op de wonde leggen. Uit de titel *Revolting Times* spreekt een opstandigheid, maar eveneens een erkenning van de relativiteit daarvan, en van de steeds terugkerende aard van de geschiedenis.

Zowel de film van Silvia Martes (NL, 1985) als die van Eglė Budvytytė (LT, 1982) zoekt naar een grip op de realiteit via speculatieve fictie. De protagonisten in hun videowerken leven in een toekomstige wereld, die niet noodzakelijk overeenstemt met de fysische en wetenschappelijke wetmatigheden die we kennen. Martes koppelt dit in *The Revolutions That Did (Not) Happen* aan de notie van *afrofuturisme*, Budvytytė focust in *Songs from the compost* op kwetsbaarheid en muterende lichamen. Beide hintten ze naar een postapocalyptische tijd waarin het antropoceen – het tijdperk waarin de aarde de gevolgen van de mens ondervindt – bijna aan zichzelf ten onder is gegaan. Hoe zal onze eventuele wederopstanding eruitzien?

Jonathas de Andrade (BR, 1982) gaat voor *Olho da Rua* in zijn thuisstad Recife een intense samenwerking aan met een gemeenschap van dakloze mensen. Op de grens tussen fictie en non-fictie streven ze naar collectieve emancipatie en zoeken ze naar manieren om de realiteit te heroverwegen.

Grada Kilomba (PT, 1968) duikt dan weer in het verre verleden en vertrekt van *Antigone*,

de tragedie van Sophocles. In *Illusions Vol. III, Antigone* herwerkt ze deze westerse klassieker om mechanismen van verzet en rechtvaardigheid bloot te leggen. In een gefilmde performance is Kilomba de verteller en zijn Zwarte acteurs de protagonisten. Gradueel onthullen ze zo verzwegen geschiedenissen van cyclisch geweld en verdrukking.

25.06 –
24.07.'22

Jonathas de Andrade
Olho da Rua

28.07 –
21.08.'22

Grada Kilomba
Illusions Vol. III, Antigone

25.08 –
18.09.'22

Silvia Martes
*The Revolutions That Did
(Not) Happen*

22.09 –
23.10.'22

Eglė Budvytė
*Songs from the compost:
mutating bodies, imploding stars*

EN For *Revolting Times*, Kunsthal Extra City is bringing four international artists to Antwerp. Each will present one video work, on view for one month. A central theme is how we deal with the present times, as viewed from the past, present and future. These are all works that, rather than simply making observations, employ artistic and collective gestures to identify the issues at hand. The title, *Revolting Times*, expresses a sense of rebellion, while recognising the relativity of any such rebellion and of the recurring nature of history.

The films presented by Silvia Martes (NL, 1985) and Eglė Budvytė (LT, 1982) both seek to gain a grip on reality through speculative fiction. The protagonists in their video works live in a future world that does not necessarily correspond to the physical and scientific laws that we know. In *The Revolutions That Did (Not) Happen*, Martes links this to the notion of *Afrofuturism*, while in *Songs from the compost*, Budvytė focuses on vulnerability and mutating bodies. Both hint at a post-apocalyptic time period when the Anthropocene — the era during which human activity is the dominant influence on the planet — is close to collapse. What might our possible resurrection look like?

With *Olho da Rua*, Jonathas de Andrade (BR, 1982) enters into an intensive collaboration with a community of homeless people in his home city of Recife. Straddling fiction and non-fiction, they strive for collective emancipation and look for ways to rethink reality.

Grada Kilomba (PT, 1968) dives into the distant past, with Sophocles' tragedy *Antigone* as the point of departure. In *Illusions Vol. III*, *Antigone* she reworks this Western classic to expose mechanisms of resistance and justice.

In a filmed performance, Kilomba is the narrator and Black actors are the protagonists. Gradually, they reveal hushed-up histories of cyclical violence and oppression.

25.06 –
24.07.'22

Jonathas de Andrade
Olho da Rua

28.07 –
21.08.'22

Grada Kilomba
Illusions Vol. III, Antigone

25.08 –
18.09.'22

Silvia Martes
*The Revolutions That Did
(Not) Happen*

22.09 –
23.10.'22

Eglė Budvytė
*Songs from the compost:
mutating bodies, imploding stars*

NL *Olho da Rua* ('Oog van de straat') is een videowerk gemaakt in samenwerking met een gemeenschap van dakloze mensen in de straten van het centrum van Recife, Brazilië. Deze cast van niet-professionele acteurs wordt geregisseerd door Jonathas de Andrade in een reeks performatieve handelingen die focussen op een collectieve dynamiek. Samen pakken ze debatten aan over identiteit, zorg, familie, klassenbewustzijn en sociale en politieke zichtbaarheid via woorden en daden. De film wordt begeleid door een hypnotiserende soundtrack van percussionist Homero Basílio, die gebruikmaakt van instrumenten die in Noordoost-Brazilië ontstaan zijn.

De film is geïnspireerd door de technieken van het Theater van de Onderdrukten, die voor het eerst werden uitgewerkt en gebruikt door de Braziliaanse theatermaker Augusto Boal. Daarin wordt theater gebruikt als een middel om sociale en politieke verandering te stimuleren door het publiek te activeren. De dakloze mensen in *Olho da Rua* worden 'spect-actors', toeschouwers-acteurs. Ze verkennen, tonen, analyseren en transformeren de realiteit waarin ze leven.

De film van Jonathas de Andrade slaat de brug tussen fictie en non-fictie. Hij streeft naar collectieve emancipatie en zoekt naar manieren om de werkelijkheid te herbekijken. Het is niet alleen een reflectie over de machtsdynamiek die geworteld is in het kolonialisme, maar ook een middel om de verhalen van mensen die gemarginaliseerd en onzichtbaar gemaakt zijn een nieuwe plaats te geven, en alternatieven te bedenken.

Jonathas de Andrade (BR, 1982) woont en werkt in Recife, Brazilië. Hij heeft wereldwijd tentoongesteld. Recent kreeg hij de opdracht om invulling te geven aan het Braziliaanse paviljoen op de Biënnale van Venetië 2022.

Olho da Rua ('Out Loud') is a video work made in collaboration with a community of homeless people in the streets of downtown Recife, Brazil. This cast of non-professional actors is directed by Jonathas de Andrade through a series of performative acts that focus on collective dynamics. Jointly they tackle debates about identity, care, family, class consciousness, and social and political visibility through actions and words. The film is accompanied by a hypnotic soundtrack by percussionist Homero Basílio that uses instruments rooted in Northeast Brazil.

The film is inspired by the techniques of the Theatre of the Oppressed, first elaborated and used by Brazilian theatre practitioner Augusto Boal. These techniques use theatre as a means of promoting social and political change by activating the audience. The homeless people in *Olho da Rua* become 'spect-actors' and explore, show, analyse and transform the reality in which they are living.

Straddling fiction and non-fiction, Jonathas de Andrade's film strives for collective emancipation and looks for ways to rethink reality. It is not only a reflection on power dynamics rooted in colonialism, but also a means to reposition the stories of people who are marginalized and made invisible, and to imagine alternatives.

Jonathas de Andrade (BR, 1982) lives and works in Recife, Brazil. He has exhibited worldwide. Most recently he was commissioned for the Brazilian pavilion at the Venice Art Biennale 2022.

Eenkanaalsvideo, HD, kleur, stereo / Single-channel video, HD, colour, stereo sound • 25'

Met dank aan / Courtesy of: Jonathas de Andrade, Galleria Continua, Galeria Nara Roesler & Fondazione In Between Art Film

Script en regie / Script and direction: Jonathas de Andrade • Creatief producent / Creative producer: Leonardo Bigazzi • Uitvoerend producent / Executive producer: Juliana Soares • Directeur fotografie / Director of photography: Gustavo "Tijolinho" Pessoa • Kunstproductie / Art production: Joana Claude Migeon • Sound design en geluidsmontage / Sound design and mixing: Guga S. Rocha • Soundtrack / Soundtrack: Homero Basilio • Grafisch ontwerp / Graphic design: Priscila Gonzaga

Geproduceerd door en in opdracht van / Commissioned and produced by: Fondazione In Between Art Film

Met bijzondere dank aan / Special thanks to: Movimento de População de Rua de Pernambuco

Deze film werd gemaakt met medewerking van een cast van dakloze, niet-professionele acteurs die in het stadscentrum van Recife, Brazilië wonen. / This film was created with the participation of a cast of homeless non-professional actors who live in the city center of Recife, Brazil.

NL Grada Kilomba duikt in het verre verleden, met de tragedie *Antigone* van Sophocles als uitgangspunt. Ze herwerkt deze westerse klassieker om mechanismen van weerstand en recht bloot te leggen. In een gefilmde performance is Kilomba de verteller en zijn Zwarte acteurs de protagonisten. Geleidelijk aan onthullen ze doodgezwegen geschiedenissen van cyclisch geweld en onderdrukking.

In de Griekse mythologie is Antigone de dochter van Oedipus. Zij probeert een respectabele begrafenis te regelen voor haar broer Polyneikes, die gesneuveld is in de strijd. Antigone tart hiermee de verordening van de koning dat Polyneikes niet begraven mag worden en dat er zelfs niet om hem gerouwd mag worden. Kilomba grijpt dit besluit aan om uit te drukken hoe belangrijk het is om verleden gruweldaden op een gepaste wijze te erkennen, zelfs als dat betekent dat je moet vechten tegen gewelddadige systemen van onderdrukking die dat verbieden.

Kilomba haalt inspiratie uit Afrikaanse orale tradities en neemt de rol aan van een hedendaagse *griot*, een traditionele verhalenverteller en muzikant uit West-Afrika. Ze gebruikt narratieve elementen uit traditionele verhalen om het over hedendaagse politieke kwesties te hebben. 'Als de geschiedenis niet naar behoren is verteld, en als slechts een aantal van de personages erin zijn getoond als deel van het verhaal, dan hebben we misschien een spookgeschiedenis. Wat als onze geschiedenis wordt achtervolgd door cyclisch geweld, net omdat ze niet behoorlijk is begraven?'

Grada Kilomba (PT, 1968) woont en werkt in Berlijn, Duitsland. Recent werd de volledige trilogie *A World of Illusions* – met ook *Vol. I, Narcissus and Echo* en *Vol. II, Oedipus* – getoond in Palais de Tokyo in Parijs, Frankrijk.

EN Grada Kilomba dives into the distant past, with Sophocles' tragedy *Antigone* as the point of departure. She reworks this Western classic to expose mechanisms of resistance and justice. In a filmed performance Kilomba is the narrator and Black actors are the protagonists. Gradually, they reveal hushed-up histories of cyclical violence and oppression.

In Greek mythology, Antigone is the daughter of Oedipus. She attempts to secure a respectable burial for her brother Polynices, who was killed in battle. Antigone thus defies the king's decree that Polynices is not to be buried or even mourned. This determination is used by Kilomba to embody the importance of properly acknowledging past atrocities even if it means fighting against violent systems of oppression that forbid it.

Drawing inspiration from African oral traditions, Kilomba takes on the role of a contemporary *griot* — a traditional West-African storyteller and musician — using narratives from traditional storytelling to speak to current political issues. “If history has not been told properly, and if only some of its characters have been revealed as part of the narrative then maybe we have a haunted history. What if our history is haunted by cyclical violence precisely because it has not been buried properly?”

Grada Kilomba (PT, 1968) lives and works in Berlin, Germany. Most recently the full *A World of Illusions* trilogy was shown at the Palais de Tokyo in Paris, France, including *Vol. I, Narcissus and Echo* and *Vol. II, Oedipus*.

Tweekanaalsvideo, HD, kleur, klank / Two-channel video, HD, colour, sound
• 54' 49"

Met dank aan / Courtesy of: Grada Kilomba & Goodman Gallery

Scenario, regie en montage / Written, directed and edited: Grada Kilomba
Productie / Production: Moses Leo • Muzikale compositie / Music composition:
Neo Muyanga • Directeur fotografie / Director of photography: Zé de
Paiva • Camera-assistenten / Camera assistance: Kathleen Kunath & Tito
Casal • Kostuumontwerp / Costume design: Grada Kilomba & Moses Leo •
Geluidstechniek / Sound engineering: Bartosz Bludau

Acteurs, dansers en uitvoerders / Actors, dancers and performers:

Antigone: Martha Fessehatzion • Ismene: Zula Lemes • Creon: Sara-Hiruth Zewde
• Polyneikes / Polynices: Moses Leo • Eteokles / Eteocles: Zé de Paiva • Tereisias
en verhalenverteller / Tereisias and Storyteller: Grada Kilomba • Wachter / Guard:
Isabelle Redfern • Haemon: Amanda Mukasonga

Gemaakt in opdracht van en voor het 4. Berliner Herbstsalon in het Maxim
Gorki Theater, Berlijn en het Bildmuseet, Umeå, Zweden. Met steun van het
Goethe-Institut, Zweden. / Commissioned by and for the 4. Berliner Herbstsalon
at the Maxim Gorki Theatre, Berlin and the Bildmuseet, Umeå, Sweden.
With the support of the Goethe-Institut, Sweden.

NL *The Revolutions That Did (Not) Happen* speelt zich af in het jaar 2085. Met dit sciencefictionverhaal presenteert Silvia Martes een associatieve collage van soms absurdistische scènes die intuïtief met elkaar zijn verweven. Het is een vrijwel woordeloos relaas, met Brits klinkende voice-overmomenten, ingesproken door een vrouwelijke robot. Het videowerk is gesitueerd in een tijdperk waarin politieke en sociale structuren als gevolg van oorlogen, pandemieën en natuurrampen zijn ingestort. We lijken te zijn terechtgekomen in een maatschappij van gelijkwaardigheid, met prominente rollen voor vrouwen van kleur. Tegelijkertijd is het een samenleving waaruit het individu verdwenen lijkt en nauwelijks te onderscheiden valt van robots.

Martes positioneert dit speculatieve, fictieve verhaal als *afrofuturistisch*. Daarbij worden culturele elementen uit de Afrikaanse diaspora gekoppeld aan wetenschap en technologie om nieuwe, Zwarte mogelijke toekomsten te kunnen voorstellen. Maar Martes' werk is evenzeer doordrongen van een zeker *afropessimisme*, een term van de Amerikaanse schrijver Frank B. Wilderson III. Vanuit deze visie wordt Zwart lijden als fundamenteel beschouwd voor het functioneren van onze huidige maatschappij, en kan enkel een totale destructie van het huidige wereldbestel een einde maken aan de inherente structuren van onderdrukking.

De film van Martes zit vol dubbelzinnigheden over de noodzaak en betekenis van verandering, massagedrag, individualiteit en de kosten van arbeidsethos. Door te fantaseren over de toekomst legt ze vooral de tekortkomingen van het heden bloot.

Silvia Martes (NL, 1985) woont en werkt in Eindhoven, Nederland. Ze werd genomineerd voor de Prix de Rome 2021 en had recent een solotentoonstelling in De Pont, Tilburg.

EN *The Revolutions That Did (Not) Happen* is set in the year 2085. With this science-fiction story, Silvia Martes presents an associative collage of – sometimes absurdist – scenes that are intuitively woven together. It is a mostly wordless account with occasional British-sounding voice-over interjections, spoken by a feminine robot. The video work is situated in an era when political and societal structures have collapsed as a result of wars, pandemics and natural disasters. We seem to have ended up in an equal society, where prominent roles are reserved for women of colour. At the same time, it is a society from which the individual seems to have vanished, or at least has become barely distinguishable from robots.

Martes positions this speculative, fictional story in the tradition of Afrofuturism. In Afrofuturism, cultural elements from the African diaspora are linked to themes of science and technology to present possible Black futures. However, Martes' work is equally characterised by a certain Afropessimism, a term coined by the American writer Frank B. Wilderson III. In this vision, Black suffering is viewed as fundamental to the functioning of our current society, and only the total destruction of the current world order could bring an end to society's inherent structures of oppression.

Martes' film is full of ambiguities regarding the necessity and meaning of change, mass behaviour, individuality and the costs of a society centred on labour. Imagining different possible futures serves most of all to expose the failings of today's society.

Silvia Martes (NL, 1985) lives and works in Eindhoven, the Netherlands. She was nominated for the Prix de Rome 2021 and recently presented a solo exhibition at De Pont, Tilburg.

Video, HD, kleur, stereo / Colour, stereo • 28' 24"

Met dank aan / Courtesy of: Silvia Martes

Personages / Characters: Hildeleen Stuger, Simnikwe Buhlungu, Massiel Lebron, Angelique Panday, Josintha von Wielzen, Tirsia With, Taylor le Melle, Molly Palmer, Arend Nijkamp, Kees van Reedijk, Silvia Martes, Onyx (slang / snake)

Camera, sound design, grafisch ontwerp, montage en kleurcorrectie / Camera, sound design, graphic design, editing and colour grading: Silvia Martes
• Productie-assistenten, assistenten op de set / Production assistance, on-set assistance: Shantelle Palmer, Georgia Lucas Going • Voice-over: Shantelle Palmer, Nina Simone

Met bijzondere dank aan / Special thanks to: De Pont Museum, Rijksakademie, Niko De Slangenman

NL *Songs from the compost* is gefilmd in het korstmossenbos en de duinen van de Koerse Schoorwal in Litouwen. Eglė Budvytytė castte vooral lokale jongeren voor deze choreografie. Centraal staan intimiteit en de relatie tussen het menselijke en andere lichamen – die van het bos, de zandduinen en het water. De horizontaliteit van de bewegingen gaat in tegen de gebruikelijke verticaliteit van de menselijk figuur en ontvouwt haar in het landschap.

Een van de voornaamste elementen in het videowerk is de begeleidende muziekcompositie, geschreven en verteld door de kunstenaar zelf. De tekst is geïnspireerd op het werk en de woorden van de biologe Lynn Margulis en de sciencefictionauteur Octavia Butler. Lynn Margulis werd bekend om haar belangrijke onderzoek over symbiose in de evolutietheorie, in tegenstelling tot de traditionele darwiniaanse 'survival of the fittest'-benadering van biologie. Margulis' werk kan gelezen worden als een echte viering van de rol van bacteriën in het mogelijk maken van leven en de samenwerking tussen eencellige organismen. Het werk van Octavia Butler reflecteert daarover op een meer literaire manier. Zij verkent thema's als symbiose, mutatie en hybriditeit als een manier om hiërarchisch denken en categorisering in twijfel te trekken.

Songs from the compost is een hypnotiserende verkenning van niet-menselijke vormen van bewustzijn en van de verschillende dimensies van symbiotisch leven: onderlinge afhankelijkheid, totale overgave, dood en verval.

Eglė Budvytytė (LT, 1981) woont en werkt in Amsterdam, Nederland en Vilnius, Litouwen. Deze video maakt ook deel uit van *The Milk of Dreams*, de centrale tentoonstelling op de Biënnale in Venetië, gecureerd door Cecilia Alemani.

Songs from the compost is shot in the lichen forest and sand dunes of the Curonian Spit in Lithuania. Eglė Budvytytė cast mostly local youths for a choreography that engages in intimacy and relates the human body to other bodies — those of the forest, the sand dunes and the water. The horizontality in movement undoes the usual verticality of human figure, unfurling her into the landscape.

One of the key elements in the video work is the accompanying musical composition written and narrated by the artist herself. The lyrics draw on the work and words of biologist Lynn Margulis and science-fiction author Octavia Butler. Lynn Margulis became known for her significant research on symbiosis in evolutionary theory, as opposed to the traditional Darwinian ‘survival of the fittest’ approach to biology. Margulis’ work can be read as a true celebration of the role of bacteria in enabling life and the collaboration between single-celled organisms. The work of Octavia Butler reflects on that in a more literary way, exploring topics such as symbiosis, mutation and hybridity as a means of challenging hierarchical thinking and categorisation.

Songs from the compost is a hypnotic exploration of non-human forms of consciousness and different dimensions of symbiotic life: interdependence, surrender, death and decay.

Eglė Budvytytė (LT, 1981) lives and works in Amsterdam, the Netherlands and Vilnius, Lithuania. This video was also included in *The Milk of Dreams*, the central exhibition of the Venice Biennale, curated by Cecilia Alemani.

Eenkanaalsvideo, 4K, kleur, klank / Single-channel video, 4K, colour, sound
• 28' 10"

Met dank aan / Courtesy: Eglė Budvytytė

In samenwerking met / In collaboration with: Marija Olšauskaitė & Julija Steponaitytė

Regie / Direction: Eglė Budvytytė • Songteksten en stem / Song lyrics and voice: Eglė Budvytytė • Sound design / Sound design: Steve Martin Snider • Art direction: Marija Olšauskaitė, Julija Steponaitytė • Choreografie en uitvoering solodans / Solo dance performed and choreographed by: Mami Kang • Camera: Vytautas Plukas • Camera-assistent / Camera assistant: Martynas Norvaišas • Montage / Editing: Bart Groenendaal & Eglė Budvytytė • Special effects: Elena Permogorskaya, Viktorija Obor

Uitvoerders / Performers: Viktorija Zobielaitytė, Evgeniy Kalachov, Goda Motiejaitytė, Silvija Lileikytė, Kipras Chlebinskas, Julija Steponaitytė

Met bijzondere dank aan / Special thanks to: Coda dance school, Inga Briazkalovaite, Egija Inzule, Maria Tsoy, Antanas Lučiūnas, Martynas Kazimierienas, Kestutis Minderis, Indrė Dikavičiūtė, Klaipėdos Lėlių teatras, Kuršių Nerijos Nacionalinio parko direkcija

Met de steun van / Supported by: Nida Art Colony, 4Cs – From Conflict to Conviviality through Creativity and Culture, Riga International Biennial of Contemporary Art (RIBOCA), Mondriaan Fonds, Lithuanian Council for Culture

Colofon / Colophon

Medewerkers tentoonstelling / Exhibition staff

Curator:

Joachim Naudts

Productie coördinatie & curatoriale assistentie / Production coordination and curatorial assistance:

Zuzanna Rachowska

Technische coördinatie /

Technical coordination:

Paul Hendrikse

Opbouw / Build-up:

Thomas Willemen

Technische assistentie /

Technical assistance:

Jade Kerremans

Audio & video:

Tony (video)® Man Behind The
Curtain Productions, Eidotech
(materiaal / equipment)

Verduistering & gordijnen /

Blackout & curtains:

Epigone

Tekst / Text:

Joachim Naudts

Tekstredactie / Text editing:

Mia Verstraete^(NL), Jonathan Beaton^(EN)

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Zeefdruk / Silkscreen printing:

Gezeever

Met dank aan / Special thanks to

Silvia Martes, Eglé Budvytytė, Grada
Kilomba, Jo Stella-Sawicka, Gareth
Morris-Davies, Goodman Gallery,
Matilde Outeiro, Jonathas de Andrade,
Yhesley Bezerra, Margherita Tinagli,
Galleria Continua, Emanuel da Costa,
Rein Deslé, Bram Van Beek, Tom Viaene

Alle kunstenaars en medewerkers
aan de tentoonstelling en het publiek
programma. / All artists and people
working on this exhibition and the
public program.

Kunsthal Extra City

Administratie & Hospitality / Administration & hospitality:

Hafsa Elazzaoui

Algemene en artistieke coördinatie / General and artistic coordination:

Joachim Naudts

Communicatie / Communication:

Kim Pauwels (coord.),

Manon van den Eeden

Onderhoud / Maintenance:

Elizabeth Nanor

Onthaal / Reception & bookshop:

Rebekka Bots (coord.), Paulina

Kaval, Selien Vermeulen

Productie coördinatie /

Production coordination:

Zuzanna Rachowska

Technische coördinatie /

Technical coordination:

Paul Hendrikse

Zakelijke coördinatie /

General management:

Simon Smessaert

Gidsen / Guides:

Hussein Shikha, Jente De Graef,

Louise Souvagie

Vrijwillgers / Volunteers:

Amit Leblang, Anastasia

Volkovinska, Anisa El Margai,

Ann Naskidashvili, Aron Viszló,

Dominika Fudała, Giulio Tosetto,

Hisham Rifai, Joost Elschoot,

Laima Matuzonyte, Luca Barrios

Lumbreras, Marelise Bots,

Paulina Kaval, Rafaela Figurski,

Stefan Jacobs

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Website:

Studio RGB

Raad van bestuur / Board

Philippe Aguirre, Malikka Bouaissa,

Anton De Haan, Nesrine El Ayadi,

Zeynep Kubat, Koen Stappers

(voorzitter), Jan Verhaert

(ondervoorzitter)

Algemene vergadering /

General assembly

Philippe Aguirre, Caroline Beyne,

Ingrid Ceusters, Evert Crols,

Pascal Gielen, Koen Stappers,

Jan Verhaert, Eva Wittocx

Partners

AG Vespa, Antwerp Art, Borger,

Kopspeel, MORPHO, Rotor

25.06 –
24.07.'22

Jonathas de Andrade
Olho da Rua

28.07 –
21.08.'22

Grada Kilomba
Illusions Vol. III, Antigone

25.08 –
18.09.'22

Silvia Martes
The Revolutions That Did (Not) Happen

22.09 –
23.10.'22

Eglė Budvytė
*Songs from the compost: mutating
bodies, imploding stars*